

USÛLÛ : DEĞİŞMELİ
DÜYEK
DERVR-İ HİNDİ YÜRÜK SEMÂİ
AKSAK SEMÂİ

MÂHÛR

BÛTÛN DÛNYÂ YA KÛSKÛNDÛM
(BÛLBÛL)

MÛZİK : ALİ RİF'AT ÇAĞATAY
SÖZ : MEHMET ÂKİF ERSOY



ARANAĞME



BÛ TÛN DÛN YÂ YA KÛS KÛN DÛM DÛN AK ŞAM PEK



BU NAL MIŞ TIM Nİ HÂ YET BİR ZA MAN KIR LAR



DA GEZ MIŞ KÖY DE KAL MIŞ TIM (Saz



)



ŞE HİR DEN KAÇ MAK İS TER KEN SU LAR ZÂ TEN

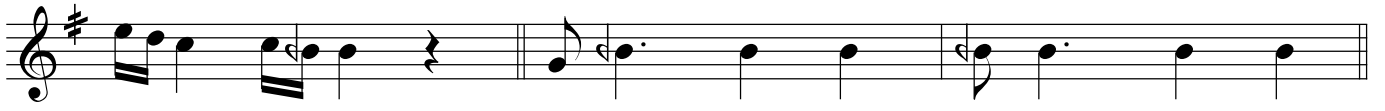


KA RAR MIŞ TI PEK İS SİZ BİR KA RAN LİK SON



RA DAN VÂ DÎ Yİ SAR MIŞ TI (Saz





I ŐIK YOK YOL CU YOK SES YOK



BÜ TÜN HİL KÂT KE SİL MİŐ LÂL

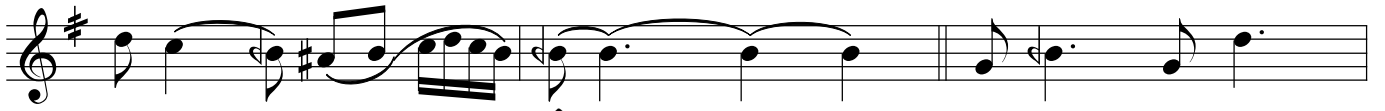


(Saz

)



BU İS TIĞ RA KI TEK BİR NEF HA OL SUN ET



Mİ YOR İH LÂL

(Saz



DEVİR-İ HİNDİ

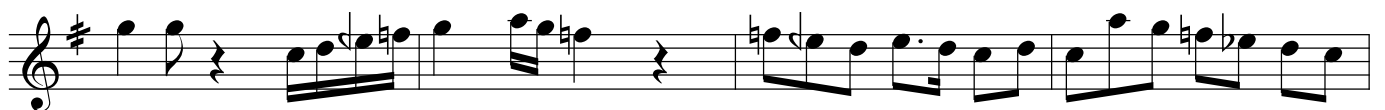
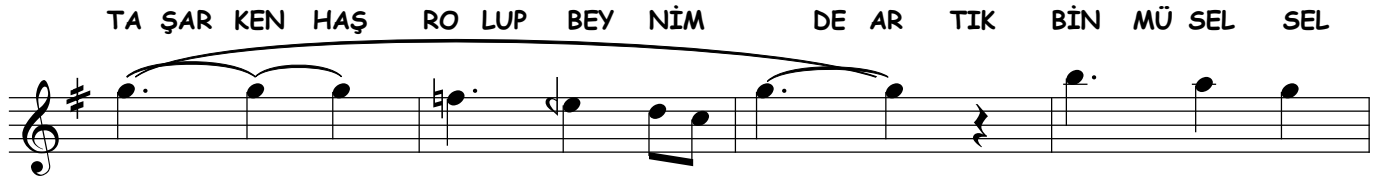


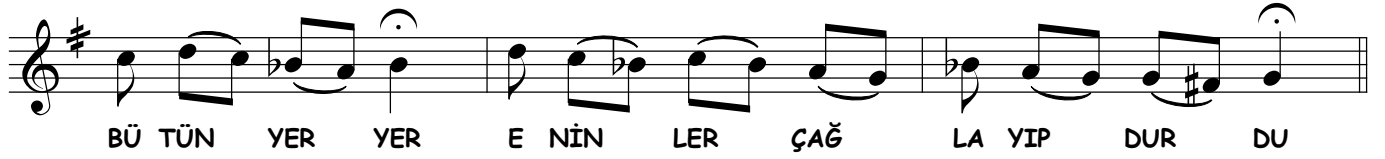
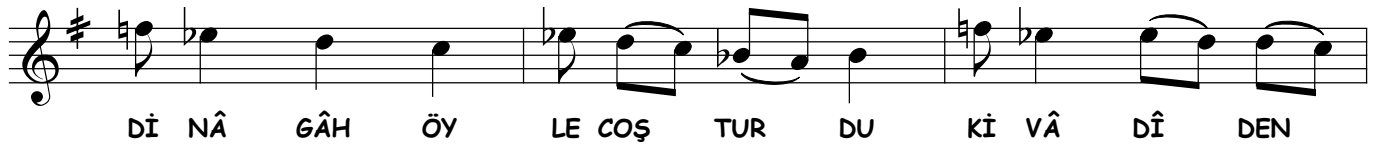
MU Hİ TİN HÂ Lİ İN SÂ NİY YE TİN TİM SÂ Lİ DİR SAN DIM



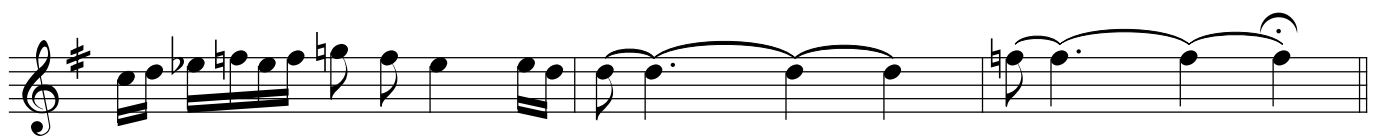
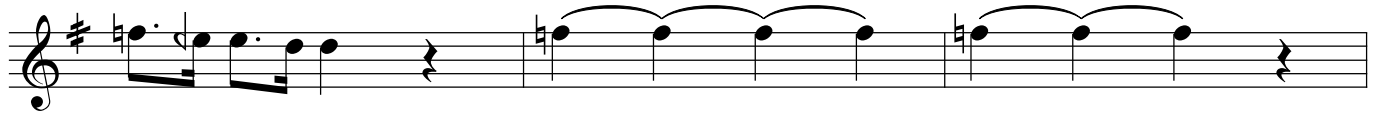
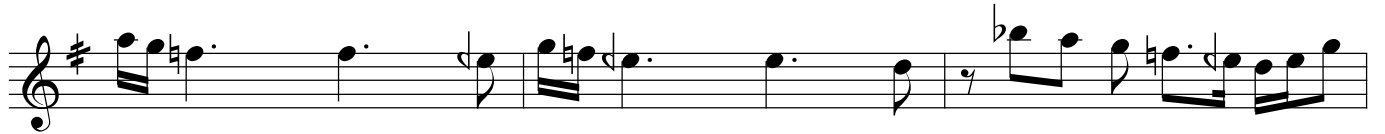
(Saz

)

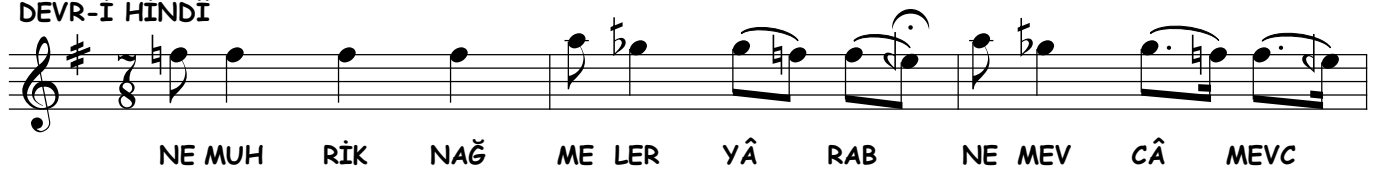


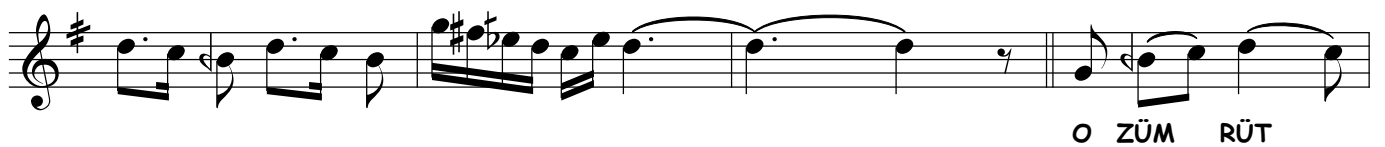
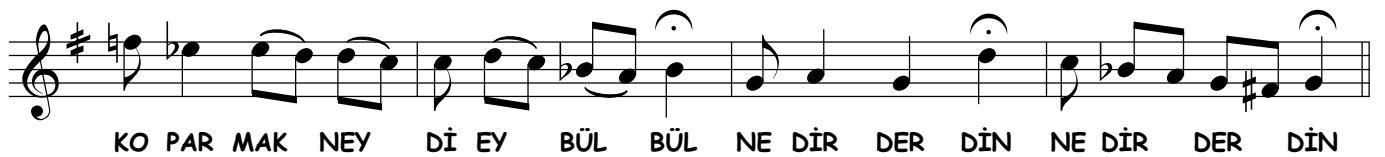
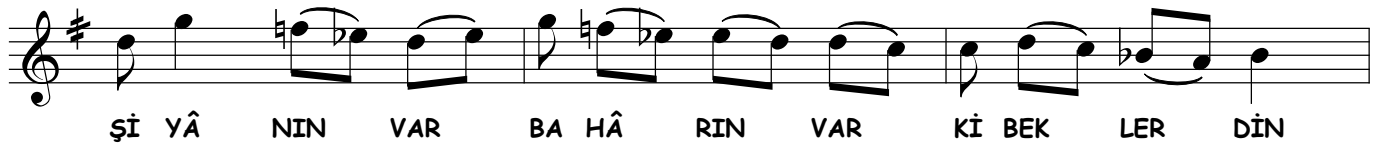
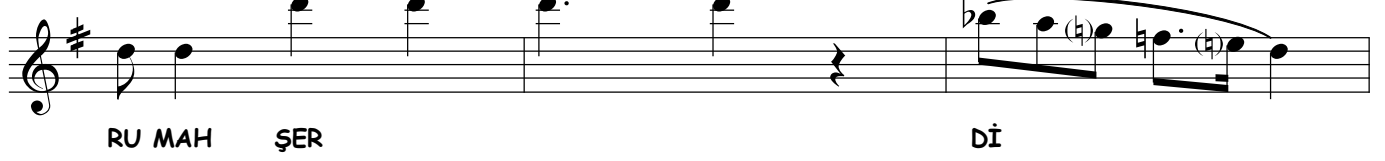
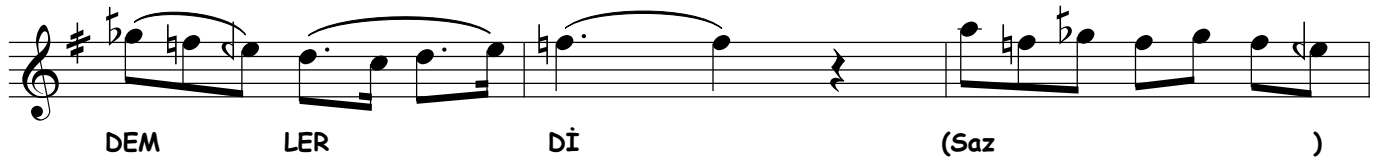


(Saz



DEVİR-İ HİNDÎ





TAH TA KON DUN BİR SE MÂ VÎ

SAL TA NAT KUR DUN (Saz

) Cİ HÂ NİN YUR DU HEP ÇİĞ

NEN SE ÇİĞ NEN MEZ SE NİN YUR

DUN (Saz

(Saz

(Saz

(Saz

(Saz

YEM YE ŞİL VÂ DÎ YA RİN BİR

(Saz



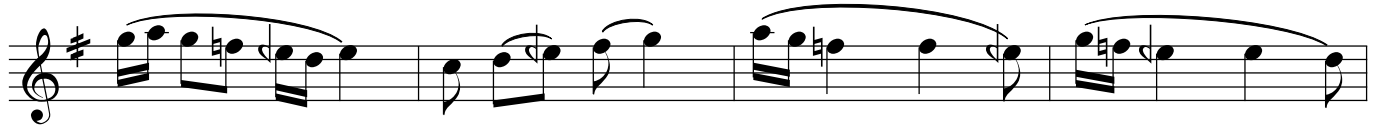
KIP KI ZIL GÜL ŞEN ŞEN



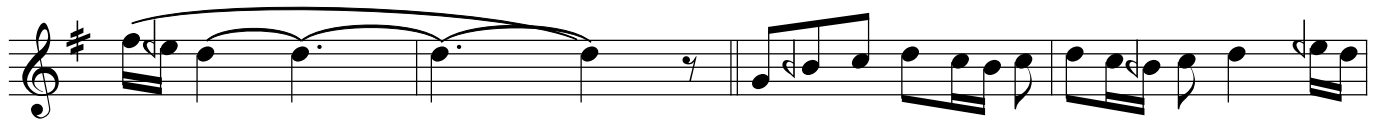
ŞEN GE ZER SİN



HÂ NÜ MÂ NİN ŞEN İ ÇİN ŞEN



KÂ İ NÂ TIN ŞEN ŞEN

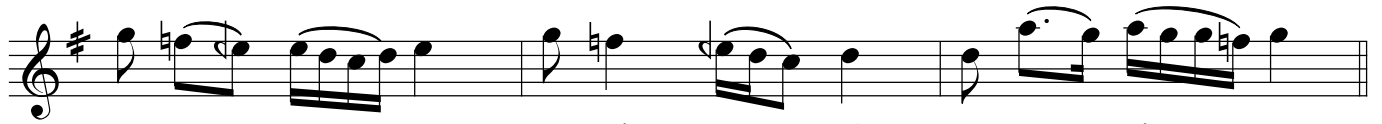


ŞEN (Saz

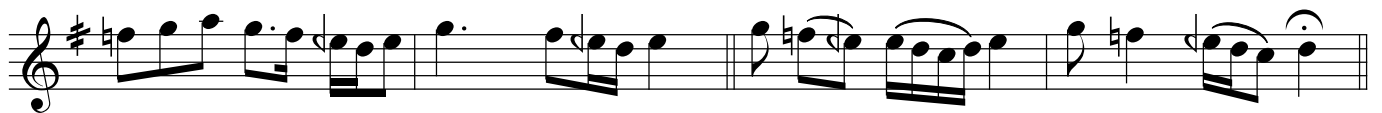


DEVİR-İ HİNDÎ

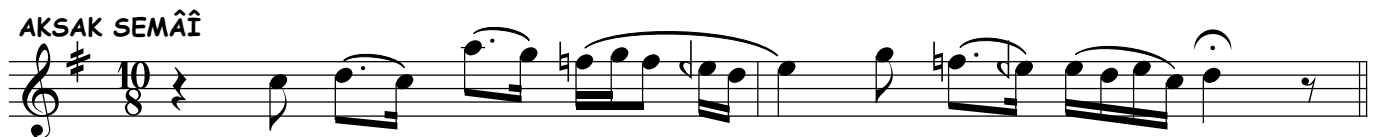
) HA ZAN SIZ BİR



ZE MİN İS TER SE ŞÂ YET RÛ Hİ SER BÂ ZİN



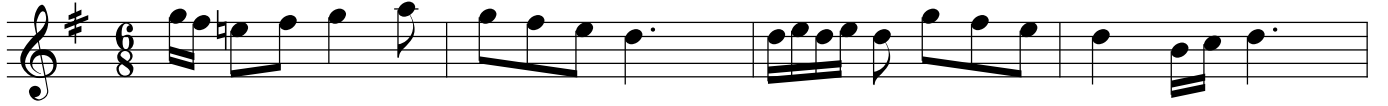
(Saz) U FUK LAR BÛ DU MUT LAK LAR



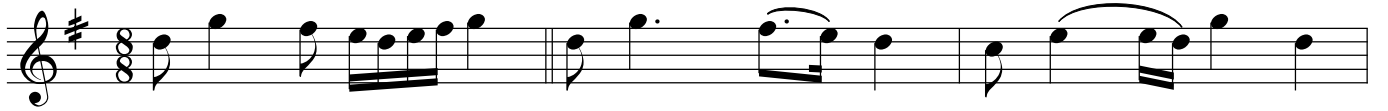
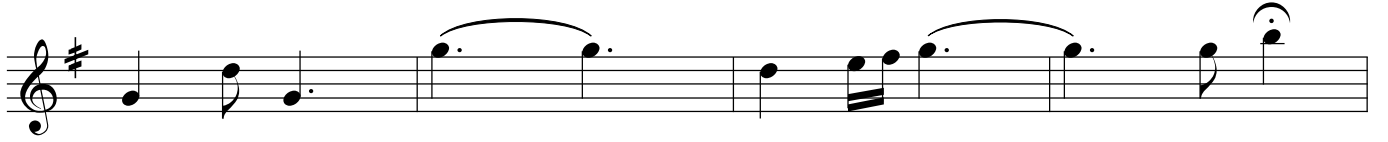
AKSAK SEMÂÎ

BÛ TÛN MAH KÛ MU PER VÂ ZİN

YÜRÜK SEMÂÎ



(Saz



) DE ĞİL BİR KAY DA SIĞ MAZ SIN



KA NAT LAN DIN MI EB Â DA HA YÂ TIN EN



MU HAY YEL GÂ YE DİR AH RÂ RA DÜN YÂ DA



(Saz



) NE DEN ÖY LEY SE MÂ TEM LER



LE EY YÂ MIN PE RÎ ŞAN DIR Nİ ÇİN BİR DAM



LA CIK GÖĞ SÜN DE BİR UM MAN HU RÛ ŞAN



DIR (Saz



)



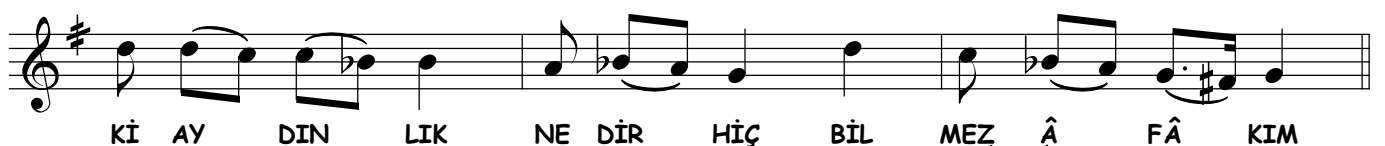
HA YIR MÂ TEM SE NİN HAK KIN DE ĞİL MÂ TEM



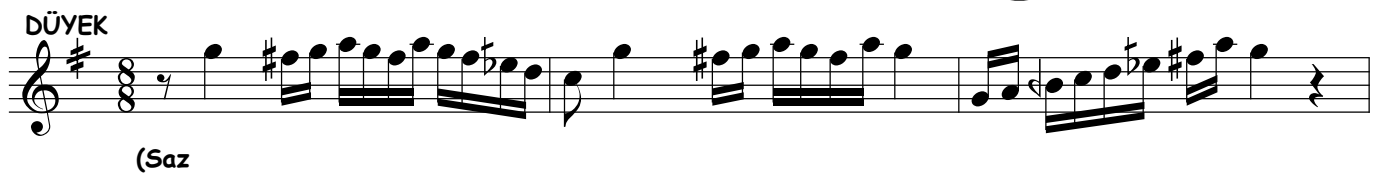
BE NİM HAK KIM (Saz



) A SIR LAR VAR



Kİ AY DIN LİK NE DİR HIÇ BİL MEZ Â FÂ KİM



DÜVEK (Saz



)



AH

AH

AH

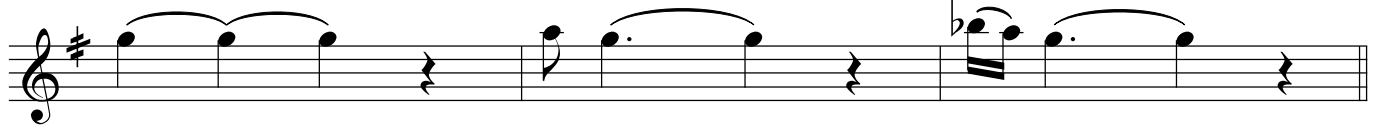


TE SEL LÎ DEN NA SÎ BİM YOK HA ZAN AĞ LAR



BA HÂ

RİM



DA

A MAN

A MAN



DEVİR-İ HİNDÎ



AH

BU GÜN BİR HÂ NÜ MAN SİZ SER

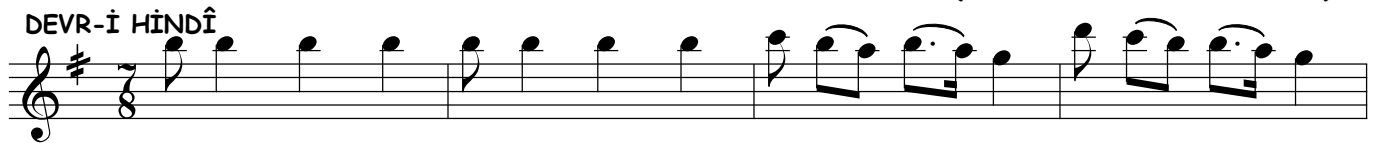
AKSAK SEMÂÎ



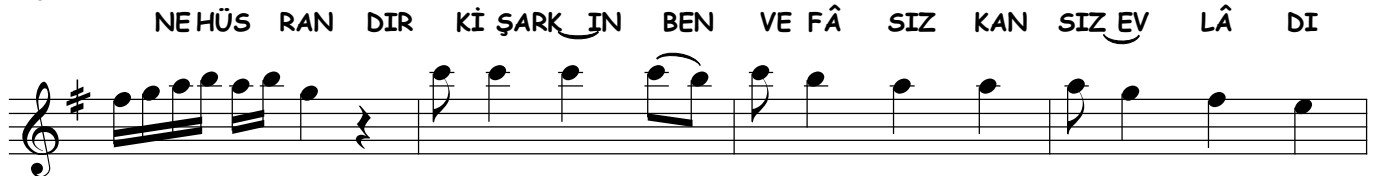
SE RÎ YİM ÖZ

Dİ YÂ RİM DA (Saz

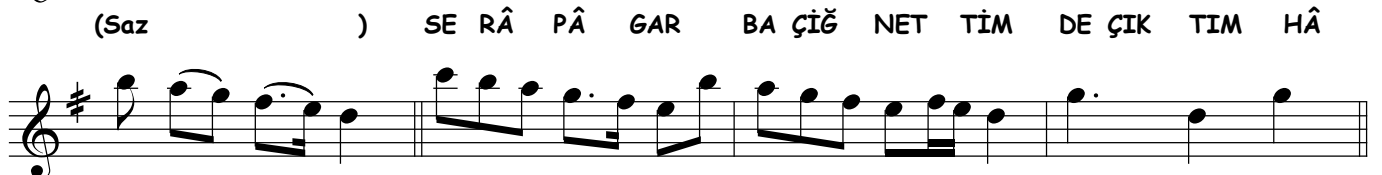
)



DEVİR-İ HİNDÎ



NEHÛS RAN DIR Kİ ŞARK IN BEN VE FÂ SİZ KAN SİZ EV LÂ DI



(Saz

)

SE RÂ PÂ GAR BA ÇIĞ NET TİM DE ÇIK TIM HÂ



Kİ EC DÂ DI (Saz

)



HA YÂ LİM DEN GE ÇER KEN ŞİM Dİ FİK RİM HER CÜ MERC OL DU

(Saz) SE LÂ HAD DÎN İ EY YÛ BÎ LE RİN FÂ TİH

AKSAK SEMÂÎ

LE RİN YUR DU (Saz)

DÜYEK

NE ZİL LET TİR Kİ NÂ KUS İN LE SİN BEY NİN

DE OS MÂ NİN E ZAN SUS SUN

FE ZÂ LAR DAN Sİ LİN SİN YÂD İ MEV LÂ

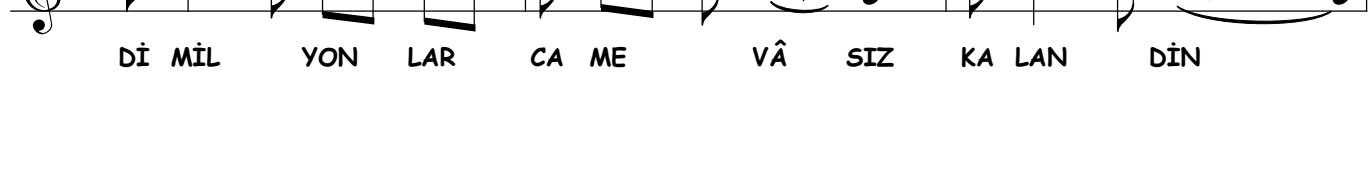
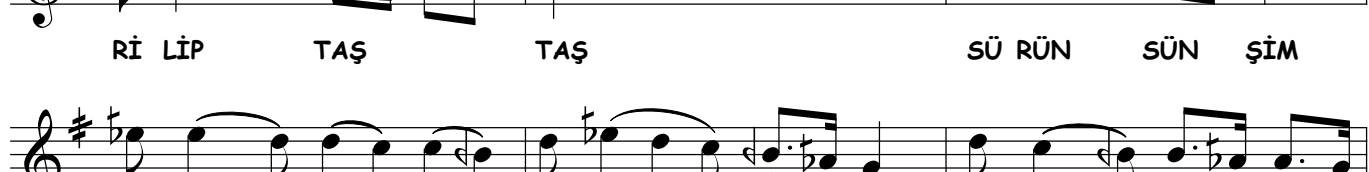
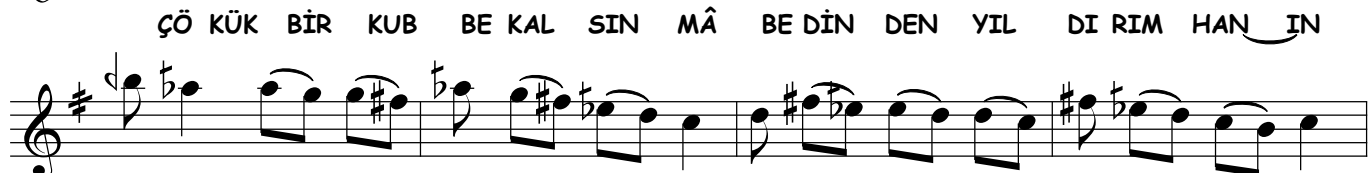
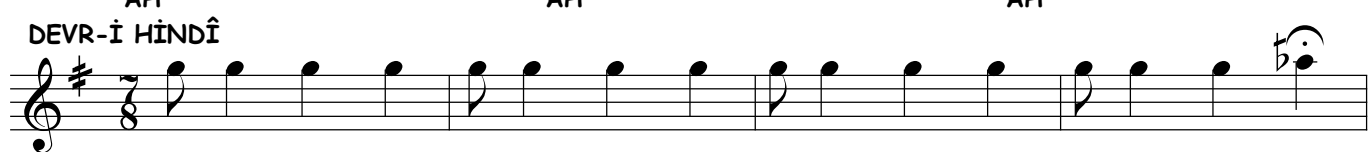
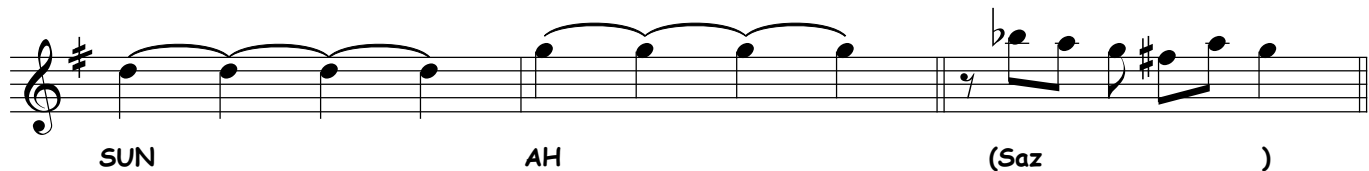
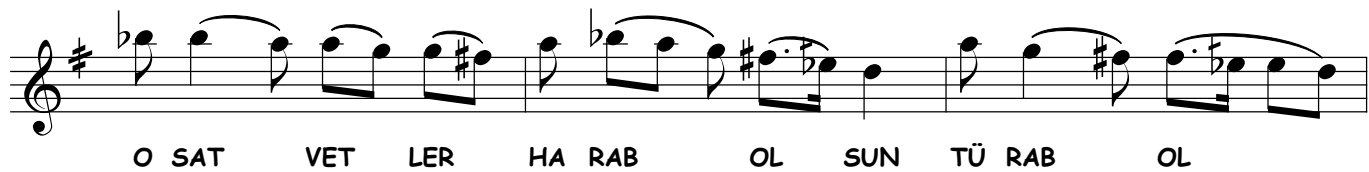
NİN (Saz) AH (Saz)

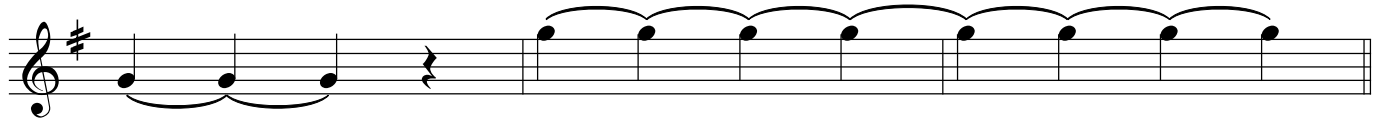
AH (Saz) AH

AH AH AH

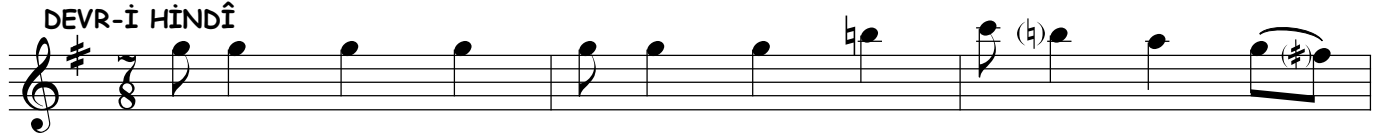
NE HİC RAN DIR Kİ EN ŞEV KET Lİ BİR MÂ Zİ

SE RÂB OL SUN O KUD RET LER





DAŞ AH



DEVİR-İ HİNDÎ

YI KIL MIŞ HÂ NÜ MÂN LAR YER DE İŞ KEN CEY

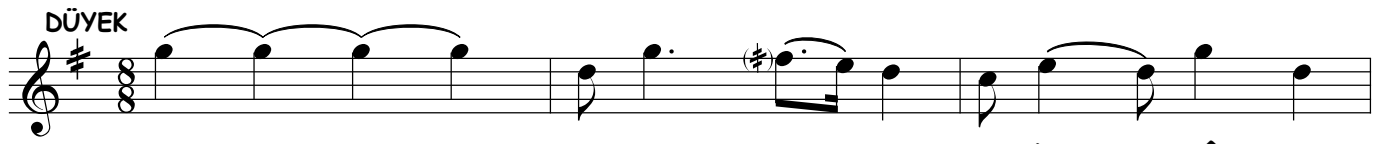


LE KIV RAN SIN (Saz) SE RİL MIŞ GÖV



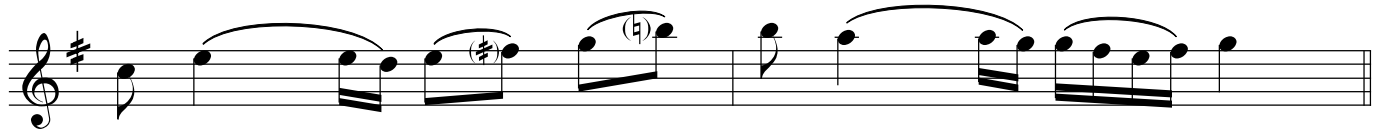
AKSAK SEMÂÎ

DE LER BİN LER CE YÜZ BİN LER CE DOĞ RAN SIN

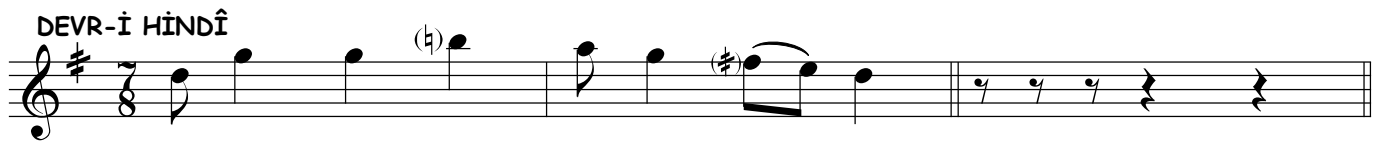


DÜYEK

AH DO LAŞ SIN SON RA İS LÂ MIN

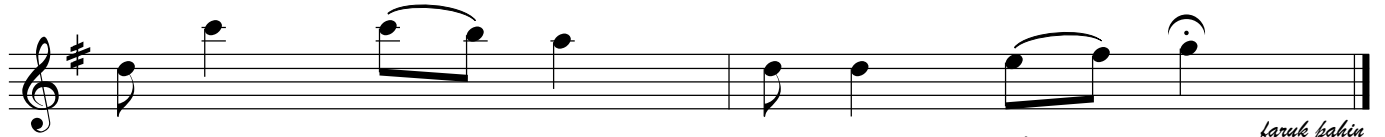


HA REM GÂ HIN DA NÂ MAH REM



DEVİR-İ HİNDÎ

BE NİM HAK KIM SUS EY BÜL BÜL



SE NİN HAK KIN DE ĞİL MÂ TEM
AĞIRLAŞARAK (SON)

faruk pakin

Bütün Dünyâya küskündüm dün akşam pek bunalmıştım
Nihâyet bir zaman kırlarda gezmiş köyde kalmıştım
Şehirden kaçmak isterken sular zaten kararmıştı
Pek ıssız bir karanlık sonradan vâdiyi sarmıştı
Işık yok, yolcu yok, ses yok, bütün hilkat kesilmiş lâî
Bu istigrâkı tek bir nefhâ olsun etmiyor ihlâl
Muhitin hâli insâniyetin timsâlidir sandım
Dönüp mâziye tırmandım ne hicranlar, neler andım
Taşarken haşır olup beynimden artık bin müselsel yâd
Zalâmın sînesinden fıskıran memdûd bir feryâd
O müstağrak, o durgun vecdi nâ-gâh öyle coşturdu
Ki; vâdîden bütün yer yer enînler çağlayıp durdu
Ne muhrîk nâğmeler Yâ Rab, ne mevc a mevc demlerdi
Ağaçlar, taşlar ürpermişti gûyâ sûr-i mahşerdi
Eşin var, âşiyânın var, bahârı var ki beklerdin
Kiyâmetler koparmak neydi ey bülbül, nedir derdin ?
O zümrüt tahta kondun, bir semâvî saltanat kurdun
Cihânın yurdu hep çiğnense, çiğnenmez senin yurdun
Bugün bir yemyeşil vâdi, yarın bir kıpkızıl gülşen
Gezersin hân ü mânın şen, içen şen, kâinatın şen
Hazansız bir zemîn isterse şâyet ruh-i ser-bâzın
Ufuklar bu'd-i mutlaklar bütün mahkûm-u pervâzın
Değil bir kayda, sığmazsın kanatlandı mı eb'âda
Hayâtın en muhayyel gâyedir ahrârâ dünyâda
Neden öyleyse mâtemlerle eyyâmın perîşandır
Niçin bir damlacık göğsünde bir ummân hurûşandır
Hayır mâtem senin hakkın değil mâtem benim hakkım
Asırlar var ki; aydınlık nedir hiç bilmez âfâkım
Teselliden nâsîbim yok, hazân ağlar bahârımda
Bugün bir hân ü mansız serseriyim öz diyârımda
Ne hüsrândır ki; şarkın ben vefâsız kansız evlâdı
Ser-a-pâ garba çiğnettım de çıktım hâk-i ecdâdı
Hayâlimden geçerken şimdi fikrim herc ü merc oldu
Selâhaddîn-i Eyyûbî'lerin, Fâtih'lerin yurdu
Ne zillettir ki; nâkus inlesin beyninde Osman'ın
Ezan sussun, fezâlardan silinsin yâdı Mevlâ'nın
Ne hicrandır ki; en şevketli bir mâzî serâb olsun
O kudretler, o satvetler harâb olsun, türâb olsun
Çökük bir kubbe kalsın mâbedinden Yıldırım Hân'ın
Şenâatlerle çiğnensin muazzâm kabri Orhân'ın
Ne haybettir ki; vahdet-gâhı dînin devrilip taş taş
Sürünsün şimdi milyonlarca mev'âsız kalan dındaş
Yıkılmış han ü mânlar yerde işkenceyle kıvransın
Serilmiş gövdeler, binlerce yüzbinlerce doğransın
Dolaşsın sonra islâm'ın harem-gâhında nâ-mahrem
Benim hakkım sus ey bülbül, senin hakkın değil mâtem

Vezni: Mefâîlün /Mefâîlün /Mefâîlün /Mefâîlün

HİLKÂT	: Doğuştan gelen vasıf, yaradılış.
LÂL	: Suskun.
İHLÂL	: Su i stimal etmek, Bozmak.
MÜSELSEL	: Birbirine bađlı,
MEMDÛD	: Uzatılmış, Çekilmiş.
YÂD	: Anma.
MÛTAĞRAK	: Batmış, Dalmış.
VECD-İ NÂĞÂH	: Aniden kendinden geçmek.
MUHRİK	: Yakıcı, yakan.
MEVCÂ MEVC	: Dalga dalga.
ENİN	: Acı ve sızıdan inleyiş.
SÛR U MAHŞER	: KIyâmet günü çalınan borazan
ÂŞİYAN	: Kuş yuvası, ev.
HÂN Ü MÂN	: Ev bark, ocak.
RÛH U SER-BÂZ	: Başın üzerinde dolaşan ruh.
BÛ' D U MUTLAK	: Bütün varlık.
MAHKÛM U PERVÂZ	: Hücre esîri.
EB' ÂD	: Boyutlar.
MUHAYYEL	: Hayâl etmek.
AHRÂR	: Hür. Serbest.
EYYAM	: Devirler, günler.
HURÛŞAN	: Çađlayarak, çoşarak.
SER -Â -PÂ	: Baştan ayađa.
HÂK-İ ECDÂD	: Ataların toprağı.
HERC Ü MERC	: Darmadağınık, karışık.
ZİLLET	: Aşaağılık.
NÂKÛS	: Kilisenin büyük çanı.
SATVET	: Ezici kuvvet.
TÛRÂB	: Toprak.
ŞENÂAT	: Fenâlık, kötülük.
HAYBET	: İsteđine ermemek. Mahkûm olmak.
VAHDET-GÂH	: Birlik yeri.
ME ' VÂ	: Sığınılacak yer.